

[Niels Frederiksen.]

mit Vedkommende kan ikke se, at der er noget haabløst i at anføre, hvad der er rigtigt i denne Forbindelse, men min Opfattelse er den, hvad jeg udtrykte i min første Tale, at det, der økonomisk er sket for Landbruget nu, er en Udsættelse af de økonomiske Vanskeligheder, som Paripolitikken medførte, ikke en Fjernelse af Vanskelighederne, og derfor vil det gaa saaledes, naar vi igen faar et daarligt Høstaar og faldende Priser, at Gældsbyrden i det danske Landbrug nok skal komme til at vise sit knugende Tryk over hele Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olav Olsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Olav Olsen: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er mindst lige saa daarlig til at forstaa min Tale, som han siger, jeg har været til at forstaa hans. Jeg har ikke sagt, at det gode Høstaar skyldes Venstres Regering, men jeg har sagt, at de Tal, hvormed det ærede Medlem opgør Høstaaret og Prisernes Bedring, muligt er rigtige, men jeg tror ikke rigtig, slikt kan gøres nøjagtigt op i Tal paa dette Tidspunkt. Disse Tal skyldes jo for en Del statistisk Virksomhed. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad det gamle Ord siger om Statistik, men man skal nu alligevel fare lidt varsomt med Tal. Jeg glædede mig, hvad det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sikkert ogsaa gør, over den gode Høst, der har været, over de bedrede Forhold og var taknemmelig for dem, og jeg sagde, at de skyldtes ogsaa det Arbejde, der var gjort af Venstres Regering med Støtte af Venstres Rigsdagsmænd. Det kalder jeg nu alligevel at sætte Tingene paa rette Plads.

Koefoed: Naar jeg i Dag har ønsket at lægge Beslag paa det høje Tings Tid og eventuelt Opmærksomhed, er det ikke for at holde en stor Tale om storpolitiske Spørgsmaal — det føler jeg mig for ny i denne Sal til at indlade mig paa —, men jeg har ønsket at minde om, at der et Sted ude i Østersøen ligger en lille Ø, hvis Befolkning ønsker at staa i saa god Forbindelse med det øvrige Land som muligt. Nu skal jeg villigt indrømme, at under normale Forhold har vi en god Forbindelse, hvad Dampskibsfarten angaar, men som bekendt er det jo praktisk talt alene Vandvejen, vi kan benytte; Lufttrafikken er endnu ikke paa det Stadium, at den kan benyttes i nogen betydende Grad. Jeg siger, at under normale Forhold

har vi en god Forbindelse ad Vandvejen, men under unormale Forhold kan denne Vej jo lukkes til, og saa, maa det indrømmes, føler vi lidt af en vis Indelukthed derovre. Under saadanne Forhold er det, vi beder om Hjælp til at komme igennem nogenlunde rimeligt. Nu skal det indrømmes, at sidste Vinter var særlig haard, men Forholdet var jo ogsaa det, at en Tur mellem København og Rønne eller omvendt kunde trække ud fra Søndag til Torsdag i eet Tilfælde og fra Lørdag Aften til Natten mellem Tirsdag og Onsdag i et andet Tilfælde; flere Ture blev helt opgivet, og andre blev mere eller mindre forsinket. Galt var det selvfølgelig overalt, hvor der skulde sejles, og Isbryderne gjorde vel nok et godt Arbejde og udrettede, hvad de kunde, men i Nærheden af Bornholm var de ikke ret meget og gjorde i hvert Fald ikke noget stort Arbejde. Jeg vil derfor tillade mig at rette en Forespørgsel til det Ministerium, under hvem Isbrydertjenesten henhører, om man gennem de Bevillinger, der er foreslaaet paa Finansloven, og de Arbejder, der er planlagt paa dette Omraade, kan forbedre Forholdene med Hensyn til Isbrydervæsenet saaledes, at Bornholm kan blive hjulpet i større Omfang end sidste Vinter.

Nu tror jeg ikke saa meget paa Spaadomme, at jeg af den Grund bliver nervøs, fordi det forudsiges, at vi ogsaa i Aar skal have en meget streng Vinter, men udelukket er det i hvert Fald ikke, at Historien kan gentage sig og Isen atter lægge til om vore Kyster, og i saa Fald vil vi derovre gerne bede om den nødvendige Hjælp til at opretholde Trafikken i et saa rimeligt Omfang, som det er muligt. Det kan ikke nægtes, at Post, der er afsendt fra København Søndag, ligesom bliver lidt gammel, naar man først faar den i Hænde Torsdag eller Fredag, og det skete sidste Vinter.

Ogsaa paa anden Maade er vi noget mangelfuldt stillet, nemlig naar det gælder om at komme i Forbindelse med det øvrige Land ad Samtalens Vej. Den traadløse Telefon har ganske vist afhjulpet Savnet noget, da man dog derigennem kan faa Telefonforbindelse udenfor Øen, men denne Forbindelse viser sig desværre i mange Tilfælde at være meget mangelfuld, hvad angaar Tydelighed; til Tider kan man saa godt som intet høre, andre Gange kan man kun høre den ene Vej, og saa bliver Samtalen af sig selv ret ensidig. Er der Torden i Luften, er det helt umuligt, ligeledes naar det er taaget, for saa griber undertiden Skibenes Radiopejlinger og indbyrdes Telegrafering saa forstyrrende ind, at det kan